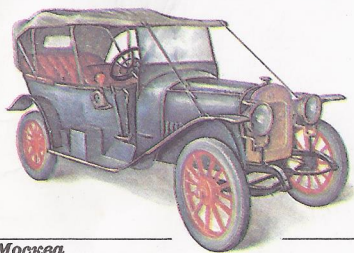

204

ПО ЗАЛАМ
ПОЛИТЕХНИЧЕСКОГО
МУЗЕЯ

Автомобиль „Руссо-Балт“. 1911 г.

Москва

Куда г. Киев 54
буль. Экалова
дом 52 кв 38

Кому Мамяку Володимеру
Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
258856 Зераська од
Монастирщинський р-н
с. Шаріатка
Вова Степан
Карнович.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Образец написания цифр индекса:
Внимание!

© Министерство связи СССР, 1988

13-88-88170. Цена 6 к. Рисунок художника В. Сергеева

лено на Рязской ф-ке Гознака

207

"Топоц 1933р."

Спогади інваліда першої групи В/Війни

Вовка Степана Карповича, мешканця с.Тарнава
Смоластеришанського р-ну Черкаської обл.

Народився я в 1915р. в селі Бідняк. Сім'я складалася

з 10 осіб. В 1918 році з тижня влітають батени

на протязі одного місяця, загинув я в 19 років

і в місяці росії; жити бінс сїм'ярем братів

і сестри. Сторній брати і сестри бінше уваги

звертали на мене так, як з був ватим ^{наш} меншим

в сім'ї. На поїх огах померас брати сїм'ярем його

маленький синок; померас маминимиз дома

самого старшого брата. Брати дїтяи нішов

здолу в прийїми. Сестра ^{маленька} має троє: я, брат

сїм'ярем ^{брат} мене, і сестра. Ця сїм'ярем траге-

дія ^{проходила} на поїх огах. На 26/5 33р. в нас

зберелось 12 ^{сільнок} сїм'ярем, дві ^{миски} миски житїної пшкї

три відра буряків корювих. Вище вказаного ме-

на до нас вхату заходять група "активїстїв"

приступили кїм. Сталїя, щоб ^{відібрати} одати хлїб в

дїржаву. Сестра ^{не} оденос, дїти у нас той спїб, як

ми попухли уже. Перший зактивїстїв, Якубенко

Петро Миконович, говорить: "А як знаїдїмо, що буде?"

Ми ^{дозволили} розрїзали, шукати. Група активїстїв: Яку-

бенко Федір Матїєвич, Бирко Володимир Васильович,

Красногорцев Федір Кирилович, Якубенко Николор,

Якубенко Юхим Миконович, Якубенко Николор,

Мазур М.П. ^{на} чалали шукати, Мовчанка лїжани,

дїлководи ^{пошкодили} мїзнаїшли. Сестра ^{сїм'ярем} 12 сїм'ярем

гороху ^{поклали} мопонїля зторбїнкою еодї на голову

і мов'язалась плайкою по верї, а двї миски

пшкї ^{заховала} за пратаю в еолопу на долївзі (що в той

час такїми "коврами" стїпили долївзу в хатї).

Перекїнули все вверас моголи в хатї, в якїй

проживало три сїлї; старший брати здружили

2) Сесіра старша і має трое. Загалом шукати
в нас в пазухах і в сесіри ^{вухов} одна дитина в Анубино
Пейро м. горох. Зірвав з голови разом з волоссям ^{салом}
тез її аж до порога дверей. Знайшли муну
і три відра буряків, кишили нас голодних,
і еопих, і хорючих. Видило і сірко плагово
Сесіра з браньомі тілами в радгоен на роботу
і потягли і мене за собою. Довго не могли там
бути, бо голодні. В радгості стали падати коні
з хвороби "наскудних". Не могли те пізко з коней
і їли. Їли всяку ^{шкоти} гадючку, щоб вижити. Були
сімі, які їли людей: це сімі з Кондратюса
Степана. Його дружина Зонька, доєка Мар'я,
а доєка Ганя не могла їсти і не могла на це
дивитися. Як ^{останнього} їм згодив був братів
сикон Вася, якого зазвала Мар'я погуляти,
і стали його купати, щоб він не ^{умо} замігив,
що сбираються його ^{по}горізувати. Коли він побачив,
що дядько Степан ^вжити не може різати
його, він просився: не ріжте, з його життя.
Васі було 10 років. Не стерпіла цього еоря,
щай трагедії Ганя, вийшла тяженько з хату
і побігла по сусідах, щоб порятувати.
Не могла врятувати, бо есіди тіли
шукати згодигі, бо голодні. Ганя тільки
допомогла в тілі, що Вася був уже ^{18-ю} мертвою,
та ^{а попередніх} вона ^{по}тих не залигала (а, померло,
і залигала), та боясе батька, а коли
різали брата двохрідного, ерзе Гані не
вистримало і викрило це горе. Дуже багато
виперло людей від голоду, який утворив
цей ^{старий} кай із своїми сорамиками, які ^{кращим} стримали
забрати ^{останній} кусень в людей →

